

[Knud Kristensen.]

heder, som han er Minister for: Vi maa se at faa Landbruget i vort Land sat op paa en saadan Højde, at det har gode Tider, for det er Betingelsen for, at dansk Industri og Haandværk kan have rimelige Vilkaar, og at de flest mulige kan have Beskæftigelse.

Denne Erhvervpolitik har ogsaa medført en Stranding af de mange Bestræbelser for en Rentesænkning. Saa vidt jeg har kunnet skønne af Referater i forskellige Blæde og Meddelelser fra Møder ude i Landet, rejser den højtærede Landbrugsminister nu rundt og siger, at Betingelsen for en Rentesænkning er, at der er rigeligt med Penge her i Landet i Forhold til Efterspørgselen. Det er en Betingelse for Rentesænkningens Gennemførelse.

Jeg var Medlem af det Udvalg, som behandlede Forslaget om en Rentesænkning. Der var Forslag der, der havde Tilknnytning til Landbrugsministeren, men jeg hørte ikke, at han fremkom med en saadan Udtalelse dengang. Jeg har hørt, at han har sagt, at han har udtalt det før. Saa maa det have været paa et Sted, kan man næsten sige, der ingen Betydning havde, for paa Rigsdagen har han i hvert Fald holdt sin Mund med det, her, hvor det kunde faa nogen Betydning. Det var en saadan Tale, han skulde have brugt til sin Kollega Indenrigsministeren og sagt: „Det er jo Galimatias, at I staar her og fortæller Befolkningen, at det er, fordi vi har dette Flertal i Landstinget, at vi ikke kan gennemføre en Rentesænkning.“ Det er fuldstændig forkert, mener Landbrugsministeren. Betingelsen er rigelige Penge og derfor stort Udbud i Forhold til Efterspørgselen.

Det er glædeligt, at Landbrugsministeren har faaet denne Opfattelse, og, hvis han har haft den tidligere, at han saa har faaet Munden lukket op, saadan at han har faaet Lejlighed til at udtale det, for det er det rigtige Standpunkt. Det er, som sagt, bare meget beklageligt, at dette ikke er kommet til Offentlighedens og Rigsdagens Kundskab paa et tidligere Tidspunkt, hvor det kunde have gjort lidt mere Nytte.

Hvad angaar Valutakontorets anden Opgave: at holde en fast og stabil Krone, vil jeg gerne sige, at saa vidt jeg kan se, er netop denne Valutaordning med sin Beskyttelse af Hjemmemarkedet og de derigenem skabte vanskelige Vilkaar for Eksport-erhvervene en sikker Vej til at undergrave Kronens Værdi. Ordningen forudsætter en ringe Eksport, og den har til Følge en

stærk Efterspørgsel efter udenlandske Betalingsmidler fra de Industrier og andre Virksomheder, som herigennem i høj Grad beskyttes, og som derfor befinder sig i en aldeles enestaaende Højkonjunktur. Det giver Mod paa Udvidelser, det giver Mod paa forøget Beskæftigelse og derigennem Trang til Maskiner, til Raastoffer o. s. v. Det giver gode Vilkaar til dem, der har Arbejde i disse Virksomheder, stærk Efterspørgsel ogsaa efter udenlandske Varer og derigennem efter udenlandsk Valuta, og derfor er hele Ordningen en af Vejene til at fremme Efterspørgselen efter og hemme Udbudet af udenlandsk Valuta og netop derigennem at undergrave Kronens virkelige Værdi.

Nu siger man: Ja, men Kronens Værdi er jo dog holdt. Nej, det er netop det, den ikke er, for vi har nemlig ikke nogen virkelig Kroneværdi her i Landet. Det, som man nu afregner den til, har ikke det fjerde med Værdi at gøre. Man fastsætter en Kurs, hvortil den skal afleveres, og man udleverer den til den fastsatte Kurs uden nogen som helst Handel, hvorfor der ikke finder nogen Tilkendegivelse af den virkelige Værdi Sted. Men een Ting kan vi i hvert Fald sige, og det er, at hvis Kronen kom ud i Handel i Øjeblikket, var dens Værdi mindre end det, den nu skal afleveres og udleveres til, hvilket man kan se deraf, at Efterspørgselen efter Kronen til denne Værdi er større end Udbudet.

Den Strid, der i sin Tid var om Ophævelse af Afleveringspligten, og under hvilken der efter Sigende blev gjort en Indrømmelse til dem, der vilde have Afleveringspligten ophævet, er helt bortfaldet. Vi har i Dag faktisk Afleveringspligt til en af Regeringen fastsat Kurs, som er uden Forbindelse med Værdien i Handel og Vandel. Det er det faktiske Forhold, og derfor har vi intet virkeligt Kendskab til Kronens Værdi. Noteringen, Handelen er suspenderet, og derfor er der ingen, der ved, hvad Kronen i Virkeligheden er værd i Dag. Derfor er denne Tale om, at man har holdt Kronens Værdi, fuldstændig forkert. Man har intet som helst Holdepunkt derfor, thi en Vares Værdi fremgaar af det, som visse Folk er villige til at sælge den for og andre til at købe den for, naar der foregaar en virkelig Handel, og den fremkommer ikke ved en Tvangsudskrivning og Tvangsudlevering.

Men hertil kommer et andet mærkeligt Forhold, nemlig at vi i Øjeblikket slet ingen virkelig selvstændig Valutapolitik